

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 08 jula 2019. godine
Ref. br.:RK 1388/19

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI132/18

Podnosilac

Limak Kosovo International Airport J.S.C, "Adem Jashari"

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova
Rev. br. 118/2018 od 5. aprila 2018. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnelo akcionarsko društvo Limak Kosovo International Airport "Adem Jashari" (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), sa sedištem u selu Vrelo, opština Lipljan, koje po punomoćju zastupaju Fazli Gjonbalaj i Leonora Fejzullahu.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Kosova Rev. br. 118/2018 od 5. aprila 2018. godine, koju je podnosilac zahteva primio 7. maja 2018. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su prema tvrdnjama podnosioca zahteva povređena njegova prava zagarantovana članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo] i članom 46. [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6. (Pravo na pravično suđenje) i članom 1. Protokola br. 1 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i sloboda (u daljem tekstu: Konvencija).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavu 4, člana 21. [Opšta načela] i stavu 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 5. septembra 2018. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) i predmet je registrovan pod brojem KI132/18.
6. Dana 21. septembra 2018. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bekim Sejdiu (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi, u slučaju KI128/18.
7. Dana 21. septembra 2018. godine, predsednica Suda je naredbom spojila predmete KI128/18, KI129/18, KI130/18 i KI132/18, sa istim sudijom izvestiocem i Većem za razmatranje kao u slučaju KI128/18.
8. Dana 19. oktobra 2018. godine, Sud je obavestio podnosioca i Vrhovni Sud o registraciji i spajanju zahteva KI129/18, KI130/18, KI132/18 sa zahtevom KI128/18. Istog dana, Sud je poslao jedan zahtev u Osnovni sud u Prištini - odeljenje u Lipljanu, da podnese dokaze u vezi sa datumom prijema Presude Rev. nr. 118/2018, od 5. aprila 2018. godine, koja je osporena u predmetu KI132-18.
9. Dana 29. oktobra 2018. godine, Osnovni sud u Prištini - odeljenje u Lipljanu je podneo Sudu povratnicu koja potvrđuje da je podnosilac zahteva Presudu Rev. nr. 118/2018, od 5. aprila 2018. godine primio dana 7. maja 2018. godine.

10. Dana 5. novembra 2018. godine, predsednica Suda je naredbom spojila predmete KI128/18, KI129/18, KI130/18 i KI132/18 sa predmetima KI164/18, KI165/18, KI166/18 i KI167/18, sa istim sudijom izvestiocem i Većem za razmatranje kao u slučaju KI128/18.
11. Dana 8. novembra 2018. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva KI164/18, KI165/18, KI166/18 i KI167/18 i o spajanju sa predmetima KI128/18, KI129/18, KI130/18 i KI132/18, i poslao kopije spojenih zahteva Vrhovnom sudu.
12. Dana 4. aprila 2019. godine, predsednica Suda je naredbom razdvojila spojene predmete KI128/18, KI129/18, KI130/18, KI132/18, KI164/18, KI165/18, KI166/18 i KI167/18 u individualne predmete, sa istim sudijom izvestiocem i Većem za razmatranje kao u slučaju KI128/18.
13. Dana 12. aprila 2019. godine, Sud je obavestio podnosioca i Vrhovni sud o tome da su predmeti KI128/18, KI129/18, KI130/18, KI132/18, KI164/18, KI165/18, KI166/18 i KI167/18 razdvojeni naredbom i da će se razmatrati pojedinačno pred Ustavnim sudom.
14. Dana 12. aprila 2019. godine, podnosilac zahteva je dostavio dopis naslovljen "[...] u vezi sa predmetima registrovanim u Ustavnom sudu, a posebno sa predmetom registrovan [...] pod brojem KI132/18".
15. Dana 16. maja 2019. godine, podnosilac zahteva je ponovo dostavio dopis naslovljen "Podnesak u vezi sa predmetima registrovanim u Ustavnom sudu", u kome je u osnovi ponovio tvrdnje koje je ranije iznosio.
16. Dana 20. juna 2019. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je predložilo sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica slučaja

17. Dana 12. avgusta 2010. godine, Vlada Republike Kosovo i podnosilac zahteva su potpisali Sporazum o javno-privatnom partnerstvu (u daljem tekstu: Sporazum o JPP-u). Pre potpisivanja Sporazuma o JPP-u, Aerodrom Priština se zvao Međunarodni aerodrom Priština (u daljem tekstu: MAP).
18. Na osnovu spisa predmeta, primećuje se da je radnica SH.D. (u daljem tekstu: radnica) bila zaposlena kod MAP-a. Radnica je bila u redovnom radnom odnosu kod podnosioca zahteva i to prvo u 2003. godini na položaju "pravne službenice", a od 2005. godine kao "sekretarica kompanije".
19. Na osnovu Sporazuma o JPP-u, podnosilac zahteva je preuzeo obavezu da zadrži sve radnike u radnom odnosu još 3 (tri) godine. Shodno tome, radnica SH.D. je zaključila ugovor o radu za period od 1. aprila 2011. do 3. aprila 2014. godine za radno mesto "sekretarice kompanije".
20. Na osnovu spisa predmeta, proizilazi da je podnosilac zahteva, dana 3. oktobra 2011. godine, obavestio radnicu da joj se raskida ugovor o radu na osnovu člana

15. Zakona o radu i člana 3. Ugovora o radu, odnosno da se isti raskida po isteku perioda probnog rada.
21. Neodređenog datuma, radnica je podnela tužbeni zahtev Osnovnom sudu u Prištini – ogranak u Lipljanu (u daljem tekstu: Osnovni sud), tražeći da se poništi obaveštenje od 3. oktobra 2011. godine koje je izdao podnosilac zahteva i da se podnosilac zahteva obaveže da joj nadoknadi pretrpljenu materijalnu štetu.
22. Dana 17. septembra 2015. godine, presudom (C. br. 30/2015) Osnovni sud je (i) usvojio tužbeni zahtev radnice kao osnovan; (ii) poništio obaveštenje podnosioca zahteva od 3. oktobra 2011. godine kao protivzakonito; (iii) obavezao podnosioca zahteva da nadoknadi lične dohotke koje bi radnica ostvarila u periodu od 3. oktobra 2011. do 3. aprila 2014. godine, u određenom iznosu, kao i iznos zakonske kamate, i (iv) obavezao podnosioca zahteva da pokrije troškove parničnog postupka. Osnovni sud je obrazložio da se u konkretnom slučaju ne može primeniti član 3. Ugovora o radu, niti član 15. Zakona o radu jer je radnica zasnovala radni odnos kod podnosioca zahteva od 2003. godine.
23. Dana 28. oktobra 2015. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) protiv presude (C. br. 30/2015) Osnovnog suda, navodeći da je osporena presuda doneta uz bitne povrede odredaba postupka, da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno i da je materijalno pravo pogrešno primenjeno. Podnosilac zahteva je u svojoj žalbi, u suštini, naveo da je Osnovni sud morao da poštuje ugovor o probnom radu i da primeni član 3. i član 15. Zakona o radu.
24. Dana 22. januara 2018. godine, Apelacioni sud je presudom (CA. br. 4340/2015) odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu (C. br. 30/2015) Osnovnog suda, smatrajući da Osnovni sud (i) nije učinio bitne povrede odredaba Zakona o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP) i (ii) da obrazloženje presude sadrži elemente predviđene članom 160. stav 4 i 5 ZPP-a.
25. Dana 27. februara 2018. godine, podnosilac zahteva je podneo Vrhovnom sudu zahtev za reviziju protiv presude Osnovnog suda i presude Apelacionog suda Kosova, navodeći da su učinjene bitne povrede odredaba postupka i da je materijalno pravo pogrešno primenjeno. Podnosilac zahteva je naveo da nižestepeni sudovi nisu pravilno primenili obaveštenje o prestanku probnog rada koje je bilo zasnovano na članu 15. stavovima 1-3 i članu 72. stavovima 1 i 2 Zakona o radu, kao i na članu 3. Ugovora o radu.
26. Dana 5. aprila 2018. godine, Vrhovni sud je presudom Rev. br. 118/2018 odbio, kao neosnovanu, reviziju podnosioca zahteva, uz sledeće obrazloženje: *“...Probni period za radno mesto se zasniva kada je radni odnos osnovan po prvi put, dok je tužilja u ovom slučaju na istom radnom mestu sekretara Kompanije radila oko 6 godina.[...]Prema ovom stanju stvari, Vrhovni sud Kosova ocenjuje da je prihvatljivo pravno stanovište prvostepenih i drugostepenih sudova, kada su zbog gore navedenih razloga, odlučili da usvoje tužbeni zahtev tužilje [...]”*.

27. Što se tiče naknade štete, Vrhovni sud je obrazložio da kao direktan pravni osnov u slučajevima naknade štete pričinjene usled nezakonitog prekida radnog odnosa služe odredbe Zakona o obligacionim odnosima (u daljem tekstu: ZOO), odnosno odredbe članova 154.1 i 189.3 ZOO-a koje se odnose na izgublenu zaradu u slučajevima kada je šteta nastala bez krivice stranke [radnice].

Navodi podnosioca

28. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da je *“Vrhovni sud Kosova [...]presudom Rev. br. 118/2018 [...]povredio pravo na pravično i nepristrasno suđenje, kao što je garantovano članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], jer nije obrazložio sudsku odluku, navodeći dalje: “pošto nedostaje obrazloženje, osporenom odlukom je podnosiocu zahteva uskraćeno ustavno pravo na delotvorno pravno sredstvo” i time mu je povređeno i pravo garantovano članom 32; kao posledica ovih povreda, podnosiocu zahteva je povređeno i pravo na imovinu prema članu 46. [Zaštita imovine] Ustava. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da je došlo do povrede člana 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP“.*
29. Podnosilac zahteva u suštini obrazlaže svoj zahtev navodeći da su redovni sudovi pogrešno primenili materijalno pravo i ističući da odluke redovnih sudova nisu dovoljno obrazložene u pogledu radnje podnosioca da obaveštenjem prekine probni rad radnici na osnovu člana 3. Ugovora o radu i člana 15. Zakona o radu.
30. Podnosilac zahteva navodi da *“Ustavni sud treba da oceni da li je sudski proces u celosti bio pravičan i nepristrasan, kao što je propisano u članu 31. Ustava (vidi: između ostalog, mutatis mutandis, Edwards protiv Ujedinjenog kraljevstva, 16. decembar 1992. godine, str. 34, serija A, br. 247 i B. Vidal protiv Belgije, 22. april 1992. godine, str. 33, serija A, br. 235)“.*
31. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu redovni sudovi naneli štetu u finansijskom aspektu time što su omogućili isplatu ličnih dohodaka radnici SH.D., i u tom pogledu se poziva na član 46. Ustava.
32. Svojim dopisom poslatim 12. aprila 2019. godine, podnosilac zahteva se *“posebno”* poziva na slučaj KI132/18 i navodi *“[...] tražimo od Veća za razmatranje analizu za slučaj registrovan pod KI132/2018 kao i da razmotri član 9.1.9 tačka “d” Sporazuma o JPP-u, član koji veoma jasno objašnjava probni rad na osnovu kategorije u koju su klasifikovani svi radnici [...]“.*
33. Podnosilac zahteva traži od Suda da poništi presudu Vrhovnog suda i vrati predmet na ponovno suđenje.

Relevantne zakonske odredbe

Zakon o radu br. 03/L-212

Član 15. Probni rad

1. Probni rad određiva se za ugovorom o radu.
2. Probni rad može trajati najviše šest (6) meseci u skladu sa ovim Zakonom, Kolektivnim ugovorom i Internim Aktom Poslodavaca.
3. Za vreme probnog rada poslodavac i zaposleni mogu prethodnim najavljuvanjem prekinuti radni odnos u roku od sedam (7) dana.

[...]

Član 67. Prestanak ugovora o radu prema važećem zakonu

1. Ugovor za rad prema zakona na snagu se prekida:
  - 1.1. u slučaju smrti zaposlenog;
  - 1.2. u slučaju smrti poslodavca, kada završeni rad ili pružene usluge od strane radnika su lične prirode, tako da se ugovor ne može produžiti sa sledbenikom poslodavca;
  - 1.3. istekom vreme trajanja ugovora;
  - 1.4. kada zaposleni navrši šesdeset i pet (65) godina života, odnosno dob za penzionisanje;
  - 1.5. na dan predaje punosnažnog rešenja o gubljenju radnih sposobnosti;
  - 1.6. ukoliko zaposleni odlazi na izdržavanje kazne koja će trajati više od šest (6) meseci;
  - 1.7. rešenjem nadležnog suda, rešenje koje posleduje sa prestankom radnog odnosa;
  - 1.8. sa stečajem i likvidiranjem preduzeća;
  - 1.9. u drugim slučajevima određenim važećim zakonima.

Član 70. [Prestanak ugovora o radu od strane poslodavca]

1. Poslodavac može raskinuti ugovor o radu zaposlenom uz jedno vremensko upozorenje, kada:
  - 1.1. takva suspenzija je opravdana iz ekonomskih tehničkih ili organizacionih razloga ili kada;
  - 1.2. zaposleni nije više sposoban obavljati radne dužnosti;
  - 1.3. poslodavac može raskinuti ugovor o radu zaposlenom pod navedenim okolnostima utvrđenim u podstavu 1.1 i 1.2, ako je neprikladno za poslodavca za prenos zaposlenog u drugi posao, trenirati ili kvalifikovati njega za obavljanje posao ili neki drugi posao;
  - 1.4. poslodavac može da raskida ugovor o radu zaposlenom u traženom periodu najave prekida u:
    - 1.4.1. težim slučajevima lošeg ponašanja zaposlenog; i
    - 1.4.2. zbog ne zadovoljavajućeg ispunjavanja radnog obaveza;

1.5. poslodavac mora obavestiti zaposlenog o njegovom/njenom udaljenju odmah po nastupanju slučaja koji dovodi do udaljenja, ili u momentu kada je poslodavac saznao za taj slučaj;

1.6. poslodavac može da raskine ugovor o radu zaposlenom bez prethodnog predviđenog upozorenja otkaza, tada kad:

1.6.1. zaposleni je kriv za ponavljanje lošeg neozbiljnog ponašanja ili kršenja obaveza;

1.6.2. performansa zaposlenog je nezadovoljna i pored pismenog upozorenja.

2. Poslodavac može raskinuti ugovor o radu prema osnovu 1.6. stava 1. ovog člana, samo ako je zaposleni primio opis u pismenoj formi o nezadovoljavajućoj performansi, na neodređenom vremenskom periodu, u kojem zaposleni treba unaprediti sopstvenu performansu kao i jednu izjavu da učinak za njegovo poboljšanje će rezultirati sa otkazom sa posla bez ikakvog daljeg obaveštenja u pismenoj formi.

Sporazum o javno privatnom partnerstvu o poslovanju i proširenju Međunarodnog aerodroma Priština

9.18 [Završetak osoblja]

„Privatni partner može da prekine zaposlenje ili neko drugo angažovanje bilo kojeg zaposlenog u MAP (i) u bilo koje vreme za pitanja koja su povezana sa zakonom, pravilima, administrativnim uredbama i dekretima, (ii) po zajedničkom sporazumu ili (iii) bez ograničenja, nakon treće (3) godišnjice od dana stupanja na snagu“.

Prihvatljivost zahteva

34. Sud prvo ocenjuje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje navedene Zakonom i Poslovníkom.

35. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

36. Sud se takođe poziva i na stav 4, člana 21. [Opšta načela] Ustava, koji propisuje:

“4. Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva”.

37. U tom smislu, Sud primećuje da podnosilac zahteva ima pravo da podnese ustavnu žalbu, pozivajući se na prava koja važe za pojedince, ali i za pravna lica

(vidi slučaj Ustavnog suda br. KI41/09, podnosilac zahteva: *Univerzitet AAB-RIINVEST L.L.C.*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. februara 2010. godine, stav 14).

38. Sud u nastavku razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što je propisano u Zakonu. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47
[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagwarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva“.

Član 48.
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori“.

Član 49.
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku [...]“.

39. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud smatra da je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja osporava akt javnog organa, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva. Podnosilac zahteva je naglasio prava i slobode za koje tvrdi da su povređeni navedenim odlukama, u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokom koji je propisan u članu 49. Zakona.
40. Međutim, Sud treba dalje da oceni da li su ispunjeni uslovi propisani u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, uključujući uslov da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Naime, pravilo 39 (2) Poslovnika, propisuje:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju“.

41. Sud najpre primećuje da podnosilac zahteva tvrdi da mu je povređeno pravo na pravično i nepristrasno suđenje zagwarantovano članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP zato što odluke redovnih sudova nisu obrazložene u dovoljnoj meri, dok povrede ostalih prava koja su zagwarantovana Ustavom i EKLJP podnosilac navodi kao posledicu povrede prava na pravično i nepristrasno suđenje.

42. Podnosilac zahteva u suštini obrazlaže svoj zahtev na taj način što ponavlja iste tvrdnje koje je iznosio i pred redovnim sudovima, a koje se odnose na pogrešnu primenu materijalnog prava i navodi da odluke redovnih sudova nisu dovoljno obrazložene što se tiče pitanja radnje podnosioca da obaveštenjem prekine probni rad u skladu sa članom 3. Ugovora o radu i članom 15. Zakona o radu.
43. Razmatrajući navode podnosioca zahteva, Sud, kao prvo, primećuje da su se navodi podnosioca pred redovnim sudovima odnosili na primenu materijalnog prava u vezi sa obaveštenjem o prestanku probnog rada zaposlene SH.D.
44. Sud podseća da su u vezi sa ovom tačkom, redovni sudovi objasnili podnosiocu da ne može da prekine radni odnos na osnovu člana 3. Ugovora o radu i člana 15. Zakona o radu iz razloga što je zaposlena bila u radnom odnosu oko 6 godina. Nadalje, Vrhovni sud je potkrepljujući razloge koje su dali nižestepeni sudovi obrazložio da *"[...]Probni period za radno mesto kod poslodavca se propisuje kada se radni odnos osniva po prvi put, dok je tužilja u ovom slučaju na istom radnom mestu kao sekretar kompanije radila oko 6 godina"*.
45. Drugo, u vezi sa navodom podnosioca da je finansijski oštećen jer je obavezan da isplati naknadu radnici, Sud primećuje da je Vrhovni sud izneo razloge navodeći da *"u obaveznom pravu postoji opšte načelo uključeno u odredbi člana 16. ZOO-a, prema kome je "svako dužan da se uzdrži od postupka kojim se može drugom prouzrokovati šteta". Pitanje naknade štete je regulisano odredbama članova 154-209. ZOO-a, koji imaju materijalno-pravni karakter za koje se sud stara ex officio, po službenoj dužnosti, bez obzira da li se poziva na njih ili ne prilikom ostvarivanja zaštite prava i njihovih interesa.[...] U skladu sa [ovim odredbama] radnica ima pravo na naknadu štete u visini izgubljene dobiti [...]"*.
46. Na osnovu gore navedenog, Sud utvrđuje da su redovni sudovi uzeli u obzir navode podnosioca zahteva i da su mu objasnili zašto se u konkretnom slučaju ne mogu primeniti član 3. Ugovora o radu i član 15. Zakona o radu i da se na osnovu odredaba ZOO-a radnici SH.D. mora isplatiti odgovarajuća naknada.
47. Sud, pre svega, ponavlja da nije njegova funkcija da se bavi greškama u činjeničnom stanju ili pogrešnom primenom prava, koje su navodno učinili redovni sudovi, osim ako greške i pogrešna primena prava nisu takve da su povređena prava i slobode zaštićene Ustavom (vidi predmet ESLJP-a, *Garcia Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, stav 28).
48. U svakom slučaju, redovni sudovi su pre svega dužni da rešavaju problem tumačenja domaćih zakonskih propisa. Ovo se posebno odnosi na tumačenje pravila procesne prirode od strane sudova (vidi predmet ESLJP-a, *Pekinel protiv Turske*, br. 9939/02, od 18. marta 2008. godine, stav 53). Uloga Suda je samo da odredi da li su efekti takvog tumačenja kompatibilni sa Ustavom u celini i sa načelom pravne sigurnosti zagaranovanim posebno članom 6. EKLJP.
49. Sud ponavlja da član 6. EKLJP i član 31. Ustava obavezuju sudove da obrazlože razloge za svoje presude, ali se to ne može shvatiti kao obaveza suda da detaljno odgovori na svaki argument podnosioca (vidi predmet ESLJP-a, *Van de*

Hurk protiv Holandije, presuda od 19. aprila 1994. godine, stav 61). U kojoj meri će Sud ispuniti obavezu da obrazloži razloge može da varira u skladu sa prirodom odluke. Onda je takođe potrebno uzeti u obzir, *inter alia*, da raznolikost podnesaka koje stranke u postupku podnesu može dovesti do toga da sudovi daju različita pravna mišljenja i zaključke prilikom izrade presuda. Zato se pitanje da li je sud ispunio obavezu da obrazloži razloge za svoju odluku, koja proizilazi iz člana 6. Konvencije, može odrediti samo u svetlu okolnosti svakog pojedinačnog predmeta.

50. Shodno tome, Sud utvrđuje da je podnosilac imao pogodnosti kontradiktornog postupka, mogao je, u raznim fazama postupka, iznositi tvrdnje i dokaze koje je smatrao bitnim za svoj predmet, imao je priliku delotvorno pobijati tvrdnje i dokaze koje je iznela suprotna strana, redovni sudovi su saslušali i ispitali sve njegove tvrdnje, koje su, gledano objektivno, bile bitne za rešavanje predmeta, činjenični i pravni razlozi za pobijanu odluku su detaljno izneseni, te je stoga postupak, uzet u celini, bio pravičan (vidi, *mutatis mutandis*, presudu ESLJP-a od 21. januara 1999. godine, *Garcia Ruiz protiv Španije*, citirano iznad, stavovi 29 i 30).
51. Shodno tome, Sud utvrđuje da pravo na pravično i nepristrasno suđenje zagarantovano članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP nije povređeno odlukama javnih organa.
52. S obzirom na to da podnosilac zahteva nije uspeo da predoči dokaze, činjenice i argumente koji ukazuju na to da su postupci pred redovnim sudovima povredili njegovo pravo na pravično i nepristrasno suđenje zagarantovano članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP, Sud se neće upuštati u razmatranje daljih navoda podnosioca zahteva iz razloga što povrede ostalih prava koja su zagarantovana članovima 24, 32. i 46. Ustava, kao i članom 1. Protokola br. 1 uz EKLJP, podnosilac zahteva navodi kao posledicu povrede prava pravično i nepristrasno suđenje.
53. Sud podseća da sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom odluka Vrhovnog suda ili pominjanje članova Ustava, nije dovoljno da se izgradi tvrdnja o ustavnoj povredi. Kada se tvrdi takva povreda Ustava, podnosioci zahteva treba da obezbede obrazložene navode i uverljive argumente (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj Ustavnog suda KI136/14, *Abdullah Bajqinca*, rešenje o neprihvatljivosti od 10. februara 2015. godine, stav 33).
54. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan, na ustavnim osnovama i mora se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava i pravilom 39 (2) Poslovnika o radu, dana 20. juna 2019. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20 (4) Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Laban Radomir

Radomir Laban

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

Arta Rama-Hajrizi